

Sygn. akt II K 815/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2020 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Piotr Mogielnicki

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Emilia Krzak, Donata Gołaś-Gwarda, Joanna Woźniak

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Puławach Anny Gregier, Ziemowita Sułek

po rozpoznaniu dnia 10 lipca 2019 roku, 6 września 2019 roku, 9 października 2019 roku, 13 listopada 2020 roku, 31 stycznia 2020 roku

na rozprawie

sprawy **A. D. (1)**, syna W. i Z. z d. K., ur. (...) w P..

oskarżonego o to, że:

w dniu 8 października 2016 roku w pralni(...)w P., woj. (...) jako pracodawca, będąc odpowiedzialnym za bezpieczeństwo i higienę pracy umyślnie nie dopełnił wynikającego stąd obowiązku i nie zapewnił D. P. odpowiednich warunków pracy przez dopuszczenie pokrzywdzonej do wykonywania pracy przy wykorzystaniu magłownicy, której stan techniczny oraz brak odpowiedniego zabezpieczenia w postaci wyłączników krańcowych powodujących automatyczne zatrzymanie urządzenia w momencie zgniecenia rąk operatora przez obracające się elementy magłownicy, brak osłony na wałku magłownicy przed urazami, brak instrukcji BHP dotyczącej obsługi i eksploatacji urządzenia, nie zapewnił bezpiecznych warunków pracy, a nadto jako pracodawca nie przeszkolił jej w zakresie BHP oraz nie zapoznał pokrzywdzonej z oceną ryzyka zawodowego na stanowisku pracy, czym naraził ją na bezpośrednie niebezpieczeństwo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, wskutek czego pokrzywdzona w trakcie wykonywania pracy z użyciem magłownicy, podczas wkładania pościeli doznała wciągnięcia prawej dłoni do magłownicy w wyniku czego D. P. doznała obrażeń w postaci stłuczenia ręki prawej oraz oparzenia termicznego palców ręki prawej, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni, **tj. o czyn z art. 220 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 157 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.**

1.A. D. (1) uznaje za winnego tego, że w dniu 8 października 2016 roku w pralni (...) w P., woj. (...) jako pracodawca, będąc odpowiedzialnym za bezpieczeństwo i higienę pracy umyślnie nie dopełnił wynikającego stąd obowiązku i nie zapewnił D. P. bezpiecznych warunków pracy przez dopuszczenie pokrzywdzonej do wykonywania pracy przy wykorzystaniu magłownicy, której stan techniczny oraz brak wystarczających i sprawnych zabezpieczeń przed urazami powodujących automatyczne zatrzymanie urządzenia w momencie zgniecenia rąk operatora przez obracające się elementy magłownicy, w tym brak osłony na wałku magłownicy, a nadto jako pracodawca nie przeszkolił jej w zakresie BHP oraz nie zapoznał pokrzywdzonej z oceną ryzyka zawodowego na stanowisku pracy - czym naraził ją na bezpośrednie niebezpieczeństwo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci zmiążdżenia ręki, a wskutek czego pokrzywdzona D. P. w trakcie wykonywania pracy z użyciem magłownicy, podczas wkładania pościeli doznała wciągnięcia prawej dłoni do magłownicy, co spowodowało obrażenia w postaci stłuczenia ręki prawej oraz oparzenia termicznego palców ręki prawej, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój

zdrowia trwające nie dłużej niż 7 dni, tj. czynu z art. 220 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 157 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 220§1 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k. skazuje go na 3 (trzy) miesiące pozbawienia wolności;

2.na podstawie art. 69§1 i 2 k.k., art. 70§1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu tytułem próby na rok;

3.na podstawie art. 72§1 pkt 2 k.k. zobowiązuje oskarżonego do pisemnego przeproszenia pokrzywdzonej w terminie 2 (dwóch) tygodni od uprawomocnienia się wyroku;

4. na podstawie art. 46§1kk orzeka obowiązek zadośćuczynienia za doznaną krzywdę poprzez zapłatę przez oskarżonego na rzecz D. P. kwoty 4000 (cztery tysiące) złotych;

5.na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego: na rzecz Skarbu Państwa 6428,11 złotych tytułem kosztów sądowych, w tym 60 złotych tytułem opłaty oraz na rzecz oskarżycielki posiłkowej D. P. 1872 złote tytułem zwrotu poniesionych wydatków.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	(...)	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	A. D. (1)	<p>w dniu 8 października 2016 roku w pralni (...) w P., woj. (...) jako pracodawca, będąc odpowiedzialnym za bezpieczeństwo i higienę pracy umyślnie nie dopełnił wynikającego stąd obowiązku i nie zapewnił D. P. bezpiecznych warunków pracy przez dopuszczenie pokrzywdzonej do wykonywania pracy przy wykorzystaniu maglownicy, której stan techniczny oraz brak wystarczających i sprawnych zabezpieczeń przed urazami powodujących automatyczne zatrzymanie urządzenia w momencie zgniecenia rąk operatora przez obracające się elementy maglownicy, w tym brak osłony na wałku maglownicy, a nadto jako pracodawca nie przeszkolił jej w zakresie BHP oraz nie zapoznał pokrzywdzonej z oceną ryzyka zawodowego na stanowisku pracy - czym naraził ją na bezpośrednie niebezpieczeństwo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci zmiążdżenia ręki, a wskutek czego pokrzywdzona D. P.</p>	

		<p>w trakcie wykonywania pracy z użyciem magłownicy, podczas wkładania pościeli doznała wciągnięcia prawej dłoni do magłownicy, co spowodowało obrażenia w postaci stłuczenia ręki prawej oraz oparzenia termicznego palców ręki prawej, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia trwające nie dłużej niż 7 dni, tj. czyn z art. 220 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 157 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1."zatrudnienie" D. P. przez okres tygodnia	1.wyjaśnienia oskarżonego	214v	
2.zeznania K. P.	23v		
3.zeznania K. A.	20v		
2.brak potwierdzenia na piśmie szkolenia BHP	1.wyjaśnienia oskarżonego	214v	
3.doznanie w dniu 8 października 2016 roku o godz. 12:55 przez D. P. stłuczenia i oparzenia ręki prawej na skutek kontaktu z wałkiem magła i wciągnięciem palców pomiędzy wałek i nieckę wałka oraz narażenie na zmiżdżenie palców ręki	1.wyjaśnienia oskarżonego	215	

2.zeznania D. P.	216v, 217v		
3.zeznania K. P.	218v, 23v		
4.zeznania A. D. (2)	220v		
5.zeznania K. A. (przedtem B.)	236v-237, 238, 20v		
6.zeznania S. P.	238v		
7.zeznania M. P.	239		
8.opinia biegłego	270, 273, 275, 63-71		
9.dokumentacja medyczna	4		
10.opinia lekarska	17, 96		
4. brak zadziałania wyłączników awaryjnych oraz wyłącznie maglownicy przez K. B. (1) (A.)	1.zeznania D. P.	216, 6	
2.zeznania K. A.	237v,20v		
5.brak umowy o pracę D. P.	1.wyjaśnienia oskarżonego	215	
2.zeznania D. P.	216v, 6, 217v		
3.zeznania A. D. (2)	220v		
4.zeznania P. A.	122		
5.zeznania S. P.	238v		

6.właściwości i warunki osobiste oskarżonego	1.dane osobopoznawcze	112	
7.uprzednia niekaralność	1.karta karna	125, 177, 207, 252	
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	A. D. (1)	w dniu 8 października 2016 roku w pralni (...) w P., woj. (...) jako pracodawca, będąc odpowiedzialnym za bezpieczeństwo i higienę pracy umyślnie nie dopełnił wynikającego stąd obowiązku i nie zapewnił D. P. bezpiecznych warunków pracy przez dopuszczenie pokrzywdzonej do wykonywania pracy przy wykorzystaniu maglownicy, której stan techniczny oraz brak wystarczających i sprawnych zabezpieczeń przed urazami powodujących automatyczne zatrzymanie urządzenia w momencie zgniecenia rąk operatora przez obracające się elementy maglownicy, w tym brak osłony na wałku maglownicy, a nadto jako pracodawca nie przeszkolił jej w zakresie BHP oraz nie zapoznał pokrzywdzonej z oceną	

		<p>ryzyka zawodowego na stanowisku pracy - czym naraził ją na bezpośrednie niebezpieczeństwo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci zmiążdżenia ręki, a wskutek czego pokrzywdzona D. P. w trakcie wykonywania pracy z użyciem magłownicy, podczas wkładania pościeli doznała wciągnięcia prawej dłoni do magłownicy, co spowodowało obrażenia w postaci stłuczenia ręki prawej oraz oparzenia termicznego palców ręki prawej, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia trwające nie dłużej niż 7 dni, tj. czyn z art. 220 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 157 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1.przeprowadzenie szkolenia BHP, ogólnego stanowiskowego, zapoznanie z oceną ryzyka zawodowego	1.wyjaśnienia oskarżonego	214v, 215v	
2. zeznania D. P.	216		
3.zeznania K. P.	217v		
4.zeznania A. D. (2)	220, 221		
5.zeznania P. A.	221v, 121v		

6.zeznania K. A.	237v, 20v		
2.zamontowanie kratki zabezpieczającej wałek stanowiącej wyłącznik awaryjny i podnoszenie jej przez pracowników przy pracy	1.wyjaśnienia oskarżonego	215, 215v	
2. zeznania D. P.	216v, 217, 217v.		
3.zeznania K. P.	219		
4.zeznania A. D. (2)	220v		
5.zeznania P. A.	222, 122		
6.zeznania K. A.	237,		
7.zeznania P. S.	262v		
8.opinia biegłego	270, 273, 275, 63-71, 121-136		
	9.protokół oględzin i dokumentacja fotograficzna	51-52, 55, 84	
1.Ocena DOWODÓW			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.	1-3	Niezależnie od wskazań pokrzywdzonych pozostali świadkowie i i oskarżony wskazywali, że faktycznie pokrzywdzona	

		wykonywała pracę przez okres 5 dni, tygodnia	
2.	1.	Okoliczność co do zasady niesporna i przyznana przez oskarżonego, przy czy odmienną kwestią pozostaje czy to brak danych pokrzywdzoną był przyczyną braku dokumentacji BHP, czy też jego nieprzeprowadzenie	
3.	1-10	Oparzenie dwóch palców prawej ręki i ich stłuczenie samo w sobie nie jest sporne w sprawie, o zdarzeniu był informowany zarówno oskarżony jak i jego żona, zostało to wykazane dokumentacją medyczną, choć bezpośrednio pokrzywdzona nie uzyskała pomocy lekarskiej, opinię biegłego lekarza sądowego, który wskazywał także na narażenie na powstanie innego kalectwa oraz opinię biegłego z zakresu BHP, który wskazywał na możliwość zmiążdżenia palców ręki (opinie uznane, za jasne pełnie i niesprzeczne); odmienną kwestią jest istnienie wystarczających zabezpieczeń;	
4.	1,2	Zarówno K. A. jak i D. P. w taki sam sposób opisują zdarzenie jak wciągnięcie ręki pod wałek i wyłączenie urządzenia dopiero przez K. A.. Brak było innych bezpośrednich świadków zdarzenia; kwestia	

		istnienia skutecznych zabezpieczeń omówiona jest niżej;	
5.	1-5	Nie jest sporny fakt wykonywania pracy przez D. P., również oskarżony i świadkowie zgodnie wskazują, że mimo, że podpisywała się na liście obecności nie doszło do sporządzenia pisemnej umowy o pracę niezależnie od przyczyn tego, czy chodziło o kwestię finansowe, czy też brak niezbędnych danych do sporządzenia umowy	
6.	1.	Dane zebrane w ustawowym trybie na podstawie oświadczenia oskarżonego, co do których nie ma podstaw do kwestionowania	
7.	1.	Karta karna wystawiona przez uprawniony organ nie budząca żadnych zastrzeżeń	
<p><i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.	1-6	Niesporne w sprawie pozostaje, że pokrzywdzona została zapoznana z obsługą	

urządzenia, jednakże nie jest to równoznaczne z przeprowadzeniem szkolenia BHP, ogólnego, stanowiskowego i zapoznania z ryzykiem; oskarżony, A. D. (2) wprost wskazują, że szkolenie takie zostało przeprowadzone. Jednocześnie K. P. zaznaczał, że nie pamięta czy pokrzywdzona została przeszkolona; A. D. (2) o ile wskazuje, że mąż wziął ze sobą ocenę ryzyka zawodowego i widziała jak pokazywał jak się obsługuje magiel to jednocześnie wskazuje, że widziała jak oskarżony dawał pokrzywdzonej ocenę ryzyka do przeczytania, a ta odłożyła ją i zajęła się pracą przy maglu i nie widziała, żeby fatycznie się zapoznawała, a w innym miejscu dodaje, że widziała iż przeszkolenie trwało z 15 minut. Już to wskazuje, że faktycznie do przeszkolenia w zakresie ryzyka nie doszło, skoro to pracodawca ma obowiązek przeprowadzić szkolenie, a tu przedstawiono kartę ryzyka do zapoznania, gdzie pracownik nie zapoznał się z nią i rozpoczął pracę; świadek P. A. wskazuje, że oskarżony stał przy maszynie z pokrzywdzoną i jej pokazywał coś, ale nie jest w stanie odtworzyć przebiegu rozmowy; w zupełnej sprzeczności z tym pozostają zeznania K. A. oraz D. P., gdzie

obie stwierdziły, że do wskazanego przeszkolenia faktycznie nie doszło co sąd przyjął za udowodnione;

Oskarżony jak podawał z powodu braku danych nie zawarł pisemnej umowy o pracę, a mimo to dopuścił do pracy pokrzywdzoną, choć oznacza to domniemanie zawarcia samej umowy o pracę, to nie zmienia faktu, że w stanie prawnym obowiązującym od 1 września 2016 roku nie jest dopuszczalne dopuszczenie pracownika do pracy bez zawarcia umowy w formie pisemnej, bądź potwierdzenia przez pracodawcę przed dopuszczeniem pracownika do pracy potwierdza pracownikowi na piśmie ustalenia co do stron umowy, rodzaju umowy oraz jej warunków (art. 29§2 kp); nie tłumaczy wobec tego ani braku umowy, ani potwierdzenia szkolenia brak danych pokrzywdzonej bo po prostu sytuacja taka nie jest możliwa zgodnie z kodeksem pracy; rodzi to konsekwencje również w zakresie szkolenia BHP i zapoznania z ryzykiem; Zgodnie z art. 237³ § 1 kp nie wolno dopuścić pracownika do pracy, do której wykonywania nie posiada on wymaganych kwalifikacji lub potrzebnych umiejętności,

a także dostatecznej znajomości przepisów oraz zasad bezpieczeństwa i higieny pracy.

§ 2. Pracodawca jest obowiązany zapewnić przeszkolenie pracownika w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy przed dopuszczeniem go do pracy; dodatkowo szkolenia, o których mowa w § 2, odbywają się w czasie pracy i na koszt pracodawcy (§3); co do zasady, skoro szkolenie musi dotyczyć pracownika i ma nastąpić w godzinach pracy, nie sposób uznać, że doszło do przeszkolenia pracownika, skoro z daną osobą, a co jest wymagane nie zawarto pisemnej umowy o pracę albo nie potwierdzono na piśmie warunków pracy; wreszcie zgodnie z art. 237⁴ §3 kpk pracownik jest obowiązany potwierdzić na piśmie zapoznanie się z przepisami oraz zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy także w zakresie przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy dotyczących wykonywanych przez nich prac (instruktarz ogólny i stanowiskowy w karcie szkolenia wstępnego §12 ust. 1 rozporządzenia wskazanego poniżej); żaden z wymienionych wymogów formalnych nie został przez oskarżonego zachowany choć utrzymuje, że do faktycznego przeszkolenia doszło; odwołując się do

		<p>rozporządzenia Rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy w sprawie szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy z dnia 27 lipca 2004 r. (Dz.U. Nr 180, poz. 1860) i wskazanych tam wymagań stwierdzić należy, że również w sensie faktycznym do właściwego przeszkolenia pokrzywdzonej w żadnym razie nie doszło; otóż §1a ust. 1 określa minimalny czas instruktazu na dwie godziny lekcyjne, natomiast załącznik nr 1 do rozporządzenia opisując ramowy program instruktazu ogólnego przewiduje go na minimum 3 godziny zaś stanowiskowego na minimum 8 godzin- w tym pracy pod nadzorem inspektora (pkt I i II); tu co wskazywała świadek K.-D. można najwyżej potwierdzić około 15 minutowy pokaz obsługi urządzenia, wskazane wymogi oznaczają, że niezależnie od braku należytej dokumentacji w żadnej mierze nie można przyjmować, że doszło do przeszkolenia pokrzywdzonej - ogólnego, stanowiskowego, zapoznania z ryzykiem na stanowisku pracy.</p>	
2.	1-9	<p>Oczywista jest konstatacja i wskazują to biegli w obu opiniach z z zakresu BHP, że skoro doszło do wypadku i pochwycenia</p>	

ręki pokrzywdzonej to brak było elementu bezpieczeństwa lub był on niesprawny, nieskuteczny; okoliczności sprawy wskazują, że w chwili wypadku brak było osłony, co jak wskazano w opinii (k.273) jest bardziej prawdopodobne i co ostatecznie sąd przyjął w sprawie opierając się jeszcze na innych dowodach; tu jedynie K. A. i pokrzywdzona wskazują, że tzw. kratki zabezpieczającej nie było w dniu zdarzenia a została ona zamontowana później; jak wskazywała dodatkowo K. A. to właśnie do tego późniejszego okresu odnosiły się upomnienie pracodawców by owej kratki nie podnosić; o tyle jest to przekonujące, że układa się w logiczny ciąg iż świadek nie pracując wcześniej z kratką zabezpieczającą miała tendencję do jej podnoszenia, gdzie w sytuacji, gdyby początku zatrudnienia wymagano od niej używano zabezpieczenia to skłonność taka byłaby mniejsza lub żadna;

Zwraca uwagę, że o istnieniu kratki zabezpieczającej w dniu zdarzenia zeznają świadkowie P., A. oraz A. D. (2) i oskarżony; świadek A. wręcz był wskazywany jako jedna z osób zaangażowanych w funkcjonowanie

podmiotu, choć w ocenianym okresie wskazuje, że wykonywał jedynie usługi zlecone; świadek P. był i jest pracownikiem oskarżonego; oskarżony i jego żona to w zasadzie pracodawcy; dodatkowo jak ustalono w toku postępowania, choć prowadzenie prac konserwacyjnych przypisywał sobie świadek A., P. S. miał być tą osobą, która dokonywała remontów maszyn, w tym maglownic; choć twierdził, że kratki są i były zamontowane przy maglownicach także w październiku 2016 roku, to jednocześnie zaznacza, że każda z nich była przykręcona trzema śrubami z każdej strony, ich demontaż to około 10 minut, zaś sam nie widział, by magle były używane bez kratek, których nie da się tak po prostu zdjąć a można je wyłącznie delikatnie odchyłać; przeczy to już twierdzeniu o podnoszeniu kratek i używaniu magli w ten sposób, a jednocześnie nie pozwala na ustalenie sprawnego działania zabezpieczeń skoro możliwe było odchylenie kratek, które i tak co należy stwierdzić na podstawie protokołu oględzin i dokumentacji fotograficznej nie zabezpieczały prawidłowo przed włożeniem ręki pod

walek z uwagi na odległość kratki od niecki;

Rzecz jednak w tym, że nie chodzi wyłącznie o kratkę a w ogóle istnienie minimalnych i wymaganych zabezpieczeń, które winny wykluczyć zaistnienie sytuacji jak ta z udziałem pokrzywdzonej; jak wskazywano już w pierwszej opinii z zakresu BHP brak jest dokumentacji technicznej urządzenia i nie można ustalić poprzez to faktycznego stanu technicznego urządzenia;

Odwołać się należy do §12 ust. 2 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w pralniach i farbiarniach z dnia 27 kwietnia 2000 r. (Dz.U. Nr 40, poz. 469), gdzie stwierdza się, że urządzenia do mechanicznego prasowania odzieży za pomocą: 1) walców obrotowych należy wyposażać w zabezpieczenie chroniące przed przypadkowym wciągnięciem odzieży roboczej pracownika lub jego rąk pomiędzy prasujące elementy, gdzie z kolei zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki w sprawie minimalnych wymagań dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie

użytkowania maszyn przez pracowników podczas pracy

z dnia 30 października 2002 r. (Dz.U. Nr 191, poz. 1596) -§15 ust3. - w przypadku wystąpienia ryzyka bezpośredniego kontaktu z ruchomymi częściami maszyn, mogącego powodować wypadki, stosuje się osłony lub inne urządzenia ochronne, które zapobiegałyby dostępowi do strefy zagrożenia lub zatrzymywałyby ruch części niebezpiecznych.

4. Osłony i urządzenia ochronne:

1)powinny mieć mocną (trwałą) konstrukcję;

(..)

3)nie mogą być łatwo usuwane lub wyłączane ze stosowania;

Jednocześnie przepisy przejściowe rozporządzenie zawierają obowiązek dostosowania nawet starszych maszyn do wymogów najpóźniej do 1 stycznia 2016 roku(§34).

Wreszcie na co powołują się także biegli w obu opiniach zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy z dnia 26 września 1997 r. (Dz.U. Nr 129, poz. 844)tj. z dnia 28 sierpnia

2003 r. (Dz.U. Nr 169, poz. 1650) - §55ust. 3. Osłony stosowane na maszynach powinny uniemożliwiać bezpośredni dostęp do strefy niebezpiecznej. Osłony niepełne (wykonane z siatki, blachy perforowanej, prętów itp.) powinny znajdować się w takiej odległości od elementów niebezpiecznych, aby przy danej wielkości i kształcie otworów nie było możliwe bezpośrednie dotknięcie tych elementów; §56ust.1. Urządzenia ochronne stosowane przy maszynach powinny spełniać następujące ogólne wymagania:

(..)

4)

nie mogą być łatwo usuwane lub odłączane bez pomocy narzędzi;

2. Urządzenia ochronne przy maszynach szczególnie niebezpiecznych powinny być tak skonstruowane, aby:

1)zdjęcie, otwarcie lub wyłączenie urządzenia ochronnego powodowało natychmiastowe zatrzymanie maszyny bądź jej niebezpiecznych elementów lub niemożliwe było zdjęcie albo otwarcie osłony podczas ruchu osłanianych elementów;

2)ponowne założenie, zamknięcie lub włączenie

		<p>urządzenia ochronnego nie uruchamiało automatycznie maszyny.</p> <p>Wskazując na powyższe nie tylko urządzenie i zabezpieczenia powinny uniemożliwić wciągnięcie ręki, a to nastąpiło to jednocześnie zamontowane urządzenia wręcz powinny uniemożliwić włączenie urządzenia lub powodować jego zatrzymanie tak jak tu w przypadku chociażby uniesienia kratek a sam oskarżony powołuje się na fakt, że właśnie w taki sposób i zwłaszcza przez K. B. (1) (A.) urządzenia były używane; innymi słowy oskarżony jak pracodawca nie spełnił powyższych wymogów i nie zapewnił pokrzywdzonej bezpiecznych i higienicznych warunków pracy tak by uchronić ją przed niebezpieczeństwem, które faktycznie zmaterializowało się w dniu 8 października 2016 roku kiedy doszło do wypadku i pochwylenia ręki pokrzywdzonej przez maglownicę, gdzie dopiero jej wyłącznie przez K. B. (1) (A.) powstrzymało dalsze wciąganie i zgniatanie ręki.</p>	
	<p>Pisemne oświadczenie k.234-235</p>	<p>Jak wskazuje świadek K. A. w swoich zeznaniach została przymuszona przez pracodawcę do złożenia stosownego oświadczenia,</p>	

		a nawet treści w nim zawarte zostały świadkowi podyktowane, dowód ten nie może wobec tego zastępować dowodu z zeznań świadka, ale też w okolicznościach sprawy nie prowadzi do zanegowania zeznań świadka jako takich	
	Dokumentacja szkolenia BHP K. B. (1) k.255-259	Dowód w zasadzie mający podważać wiarygodność zeznań K. A., w szczególności w zakresie szkolenia BHP tak świadka jak i pokrzywdzonej; fakt przeszkolenia świadka czemu zaprzecza wskazując, że dokumentacja została sporządzona po zaistnieniu wypadku pokrzywdzonej w zasadzie pozostaje bez wpływu na ustalenie przeszkolenia pokrzywdzonej, w szczególności, gdy to nawet zgodnie z wyjaśnieniami oskarżonego nie zostało potwierdzone na piśmie; zaświadczenie o ukończeniu szkolenia ogólnego BHP dotyczy przy tym 2017 roku;	
	1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU		
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	I.	A. D. (1)

	postępowania zgodna z zarzutem	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej		
art. 220 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 157 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. – jak wskazano powyżej pokrzywdzona nie została w sposób właściwy i zgodny z przepisami przeszkolona w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ryzykiem na stanowisku pracy, co zgodnie z wnioskami obu opinii biegłych było jedną z przyczyn wypadku, a jednocześnie maglownica na której oskarżony jako pracodawca powierzał pracę pokrzywdzonej nie została wyposażona w sprawne i wystarczające zabezpieczenia przed urazami, przede wszystkim zgnieciem rąk przez wałek maglownicy; doszło do faktycznego pochwycenia ręki pokrzywdzonej przy wykonywaniu pracy, a urządzenie zostało zatrzymane przez innego pracownika; zgodnie z opiniami z zakresu BHP i opinią lekarza sądowego pokrzywdzona była narażona na bezpośrednie niebezpieczeństwo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci innego kalectwa, zmiążdżenia ręki; uzasadniało to przyjęcie kwalifikacji		

<p>prawnej z art. 220§1kk, gdzie oskarżony jak pracodawca nie dopełnił ciężących na nim obowiązków z zakresu BHP i sprowadził takie zagrożenie; jednocześnie faktycznie stwierdzone obrażenia opisane przez lekarza sądowego w postaci stłuczenia i oparzenie palców ręki, jako nie powodujące rozstroju zdrowia i naruszenia czynności narządów ciała powyżej 7 dni uzasadniały kumulatywną kwalifikację prawną również z art. 157§2 kk w zw. z art. 157§3kk, gdzie chodziło w zakresie skutku o działanie nieumyślne</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. D. (1)	1.	I.	W zakresie niedopełnienia obowiązków z zakresu BHP i narażenia pokrzywdzonej na niebezpieczeństwo należy przyjąć zachowanie zawinione w wysokim stopniu realizowane z zamiarem bezpośrednim i umyślnie, oskarżony ma uprawnienia do prowadzenia wymaganych szkoleń, a więc posiadał wiedzę niezbędną w zakresie zakresu bezpieczeństwa jakie miał zapewnić, ograniczył się wyłącznie do prezentacji sposobu działania maszyny a zaniechał szkolenia jak i polecał pracę na urządzeniach nie

spełniających wymogów bezpieczeństwa i nie wyposażonych we właściwe a zwłaszcza sprawne zabezpieczenia; nie zachodziły przy tym żadne okoliczności tego rodzaju, że zdolność rozpoznania znaczenia czynu była ograniczona lub zniesiona a przeciwnie oskarżony obiektywnie, mógł postąpić zgodnie z normą prawną; w zakresie skutku przyjąć należało, że chodziło o zachowanie nieumyślne; oskarżony nawet mając świadomość braku dostatecznych zabezpieczeń, sam stwierdzając (215v), że oparzył się nie raz bo możliwe było włożenie placów pomiędzy kratkę a listwę zabezpieczającą (co też oznacza, że zabezpieczenie nie było prawidłowe) nie mógł przecież przewidywać i godzin się, że nawet przy wskazanych uchybieniach dojdzie do wypadku grożącego czymś więcej niż oparzeniem ręki poprzez dotknięcie wałka; tym samym brak zapewnienia należytych zabezpieczeń to nie zachowanie ostrożności wymaganej w danych warunkach;

Stopień społecznej szkodliwości czyn- wysoki:

Oskarżony godził przeciwko prawom pracownika, ale jednocześnie bezpośrednio w zdrowie pokrzywdzonej;

wprawdzie doszło wyłącznie do obrażeń ciała tzw. lekkich – trwających poniżej 7 dni – stłuczenia i oparzenia, co nie wymagało zaopatrzenia chirurgicznego a w zasadzie stosowania tylko opatrunków ochronnych i środków łagodzących ból i świąd to jednocześnie zagrożenie dotyczyło powstania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu kalectwa w postaci zmiążdżenia ręki; pokrzywdzona pracowała bez właściwego przeszkolenia ale także na maszynie niebezpiecznej, gdzie nawet usunięcie zabezpieczenia przez pracownika nie uniemożliwiało jej pracy; chodziło jednocześnie o niebezpieczeństwo termiczne jak i mechaniczne; doszło do rażącego naruszenia do tego podstawowych obowiązków pracodawcy w zakresie zapewnienia pracownikowi bezpieczeństwa i higieny pracy; oskarżony nie miał żadnych powodów by zaniechać pełnego szkolenia, zwłaszcza, że używała maszyn z istoty niosących niebezpieczeństwo urazu, zaś brak należytych zabezpieczeń urządzenia jak się wydaje był wyłącznie wynikiem dążenia do redukcji kosztów działalności, co daje się zauważyć także poprzez brak należytej konserwacji realizowanej

przez osoby posiadające ogólne umiejętności mechaniczne i bez sporządzenia dokumentacji technicznej; stwarzane ryzyko, nie tylko dla pokrzywdzonej ale i innych pracowników należało ocenić jako realne i wysokie;

Wymiar kary:

Okoliczności obciążające: motywacja nie znajdująca żadnego usprawiedliwienia, sposób zachowania się, gdzie po zdawkowym zapoznaniu ze sposobem obsługi urządzenia i bez należytego szkolenia powierzono pracę pokrzywdzonej na urządzeniu niebezpiecznym; to splot nienależytego przeszkolenia, brak doświadczenia oraz niewłaściwe zabezpieczenie urządzenia powodował zagrożenie bezpieczeństwa pracownika, gdzie pokrzywdzona narażona została na ciężki uszczerbek na zdrowiu i kalectwo oraz doznała lekkich obrażeń ciała; oskarżony dopuścił do pracy osobę, z którą nie podpisał umowy o pracę, a zatem chronił się przed ewentualną odpowiedzialnością – jak twierdził nie znał danych pracownika, nie wykazano w sprawie by pokrzywdzona w chwili wypadku mogła

			<p>się przyczynić do jego zaistnienia w szczególności poprzez korzystanie z telefonu co sugerowała obrona; oskarżony pozostawiło dozоровanie pracy pokrzywdzonej innemu pracownikowi, gdzie w zasadzie wyłącznie doświadczenie i praktyka chroniły go przed podobnymi zdarzeniami, a nie była do osoba nadrzędna służbowo by realizować nadzór nad pracą i gwarantować bezpieczeństwo pokrzywdzonej, oskarżony rażąco naruszał swoje obowiązki jak pracodawca w zakresie BHP świadomie dopuszczając do pracy osobę nieprzeszkoloną na urządzeniu o niesprawnych zabezpieczeniach, gdzie w zasadzie wyłącznie przepadek i szybka reakcja K. B. zapobiegła tragedii, której być może nie dałoby się uniknąć, gdyby w tym czasie pokrzywdzona pracowała sama</p> <p>Okoliczności łagodzące: oskarżony nie był karany sądownie, prowadzi działalność gospodarczą od wielu lat, zatrudnia pracowników, jest żonaty ma na utrzymaniu dwoje dzieci, jego sposób wcześniejszego życia nie budził żadnych zastrzeżeń</p>
A. D. (1)	2.	I.	Od popełnienia czynu przez oskarżonego upłynęło już blisko 4 lata,

			zarówno w dacie czynu jak i do chwili obecnej oskarżony nie był karany sądownie i przestrzegał porządku prawnego, tym samym traktując czyn oskarżonego za incydentalny i bez wątplenia istotnie wpływający w związku z trwającym postępowaniem na postrzeganie potrzeby zapewnienia bezpieczeństwa tak poprzez sprzęt sprawny technicznie jak i właściwe szkolenie, okres próby wyznaczono na rok
A. D. (1)	3.	I.	Sytuacja zaistniała po wypadku, gdzie dochodziło do propozycji podpisania umowy o pracę mimo ustania faktycznego zatrudnienia, oskarżeń sformułowanych wobec pokrzywdzonej oraz sporu dotyczącego roszczeń majątkowych powodował, że konieczne stało się orzeczenie obowiązku pisemnego przeproszenia pokrzywdzonej, w szczególności wobec rażącego naruszenia obowiązków pracodawcy spowodowania przez to zagrożenia i samego wypadku przy pracy
A. D. (1)	4.	I.	Orzeczenie obowiązku zadośćuczynienia za doznaną krzywdę uwzględnia, że bezpośrednio na skutek zdarzenia pokrzywdzona doznała lekkich obrażeń, nawet nie wymagało to

			korzystania z pomocy doraźnej poza założeniem bandaża ochronnego przez pielęgniarkę i choć wiązało się z ograniczeniem sprawności – co do zasady poniżej 7 dni – nie powodowało trwałego urazu; uwzględnić należało dolegliwości bólowe, w szczególności związane z oparzeniem oraz fakt, że istotnym obciążeniem psychicznym pozostaje świadomość, że wypadek mógł w skrajnym przypadku doprowadzić nawet do utraty ręki prawej.
1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			

1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
5.	<p>Zgodnie z art. 627 kpk wobec wydania wyroku skazującego to oskarżony ponowi koszty procesu, na które złożyły się zryczałtowane wydatki postępowania w postaci kosztów kart karnych, doręczeń a przede wszystkim koszt opinii biegłych łącznie w kwocie 6368,11zł oraz opłata od orzeczonej kary pozbawienia wolności w kwocie 60zł zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. (Dz.U. Nr 27, poz. 152, tj. z dnia 8 sierpnia 1983 r. Dz.U. Nr 49, poz. 223) o opłatach w sprawach karnych. Wobec złożonego żądania na podstawie tego przepisu należało orzec również o wydatkach poniesionych przez oskarżyciela posiłkowego ustalonych na podstawie §11 ust. 1 pkt 1 i ust.2 pkt 3, §15 ust. 1 i §16 oraz §17 ust.1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800)</p>	
1.Podpis		